

Heide, vennen, duinen en groen

De verrassingen van Landgoed De Hamert

ROUTE-INFO

Afstand: 12,5 kilometer

Routeboekje pagina 12

(On)verharde paden

Natuur

Horeca

Afwisseling

Historie

Op Landgoed De Hamert in Limburg wandel en klim je veel door zand, maar kom je ook door heidegebieden, vennen en bos. Verrassend is de groene oase met snelstromende beek die door het landschap meandert. Kortom, een wandelroute vol afwisseling.

TEKST EN FOTO'S **CAROLIEN BOOGAARD**

Op een echte herfstdag vol wind, regen én zonneschijn wandel ik met Jos over het Limburgse Landgoed De Hamert, onderdeel van Nationaal Park De Maasduinen. Een gebied vol afwisselende landschappen en vergezichten. De route start met een bospaadje, waar direct al hoogteverschil in zit. Het pad kronkelt tussen de eikenbomen door, sommige van deze eiken zijn al meer dan 150 jaar oud. Onder de bomen steken paddenstoelen massaal de kop op nu het zo veel regent. De grond ligt bezaaid met eikels en afgewaaide bladeren en het ruikt heerlijk in het bos. Tekenen dat de herfst ook hier is begonnen.

Ieder weer is wandelweer

Plotseling opent het bos zich en kijken we uit over een groot heideveld. In de verte, richting Duitsland zien we de Maasduinen. Een bankje nodigt uit om even een kopje thee te drinken en te kijken hoe de route verder loopt. Sommige heideplanten staan nog mooi in bloei, maar de meeste zijn uitgebloeid en tonen nu hun roestbruine kleur. Samen met de donkere lucht erboven is dit een prachtig herfstbeeld. De regen dreigt en we trekken onze jassen nog wat steviger dicht. “Maar een regenbui heeft mij nog nooit tegengehouden om te gaan wandelen”, zegt Jos. “Mijn motto is: ieder weer is wandelweer.”

Kuitenbijters

Dat we in de duinen zijn, merk ik aan mijn kuiten. Het is op sommige plekken een pittige wandeling: ploegen door zand én veel heuvelop. Eenmaal boven waait de wind om mijn oren en begint het ook nog te regenen. Maar het uitzicht op de heide aan de ene kant en een bos vol met varens aan de andere kant maakt veel goed. Ik speur nog naar wild, want in het zand zijn genoeg sporen van reeën. En ook de vos, eekhoorn, das, haas en konijn komen hier voor. Maar de dieren zijn verstandig en hebben zich met dit weer verstopt. Net zo plots als de regen kwam, houdt deze ook weer op en de zon laat de kleuren in het bos nog meer leven.

Begrazingsgebied

Ik ben de tel kwijt geraakt. Zoveel klaphekken staan er op deze route. De wandelroute loopt deels door begrazingsgebied en dit wordt afgescheiden van de rest met schrikdraad. De heide wordt hier kort gehouden door Gallowayrunderen, schapen en geiten. Als dit niet zou gebeuren, blijft er weinig van de heide over: het kort houden van de heide stimuleert namelijk de groei. Ook eten de dieren de planten op die de heide dreigen te overwoekeren. Op de hele wandeling kom ik geen grazer tegen, maar ze zijn er wel, verzekert het Limburgs Landschap mij. Het gebied is alleen zó groot, dat de kans klein is dat je ze tegenkomt.

Dikkenberg en Westmeerven

Klimmen en nog eens klimmen, door mul zand. Er zijn behoorlijk wat stukken waar de spieren flink aan het werk worden gezet. Zo ook richting Dikkenberg, een van de hoogste stuifzandduinen. Eenmaal boven wacht een weids uitzicht over heide en vennengebied. Het Heerenven en Westmeerven trekken veel watervogels aan. In het voor- en najaar heb je kans om grote groepen kraanvogels over te zien vliegen. Zij trekken van hun broedplaatsen in Duitsland en Noord-Europa naar Spanje om te overwinteren. Zoveel geluk heb ik vandaag niet, maar vanuit de vogelkijkhut zie ik wel eenden en ganzen in het Westmeerven. En verderop boven de heide hangt een torenvalk bid-dend in de lucht.

Landgoed De Hamert door de jaren heen

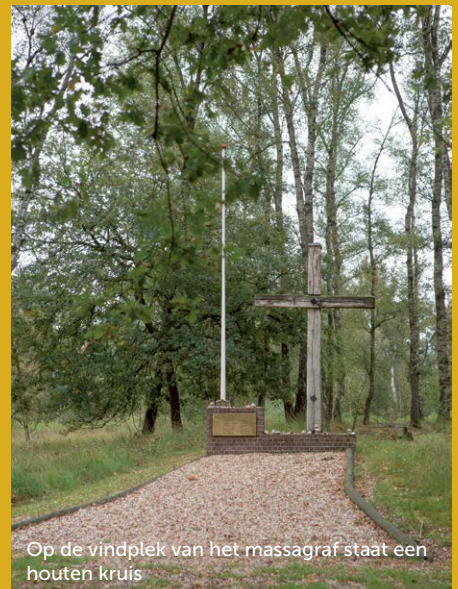
In de voorlaatste ijstijd zijn de paraboolduinen van de Maasduinen ontstaan doordat harde winden het zand van de Maas meevoerden en elders neer lieten. Hierdoor ontstonden hoge zandduinen. Lange tijd was het een woeste vlakte, onaantrekkelijk voor bewoning. Maar het Vorstengraf uit de Nederlandse IJzertijd toont aan dat er rond die tijd wel mensen leefden. Het Vorstengraf is een van de grootste grafheuvels in Nederland. Het graf is in 1992 gerestaureerd.

Tweede Wereldoorlog

In de Tweede Wereldoorlog was Landgoed De Hamert ingenomen door de Duitsers. Een aantal Limburgse verzetsmensen werd er gefusilleerd. Op de plek waar na de oorlog hun massagraf werd gevonden, staat een houten kruis. Dit monument dat is opgericht ter nagedachtenis, kom je tegen als je route B volgt.

Het Vorstengraf

Op de vindplek van het massagraf staat een houten kruis

Het Geldernsch-Nierskanaalkanaal voert water uit Duitse landbouwgebieden af naar de Maas

Groene oase

De mooiste verrassing zit aan het einde: het Geldernsch-Nierskanaal. Vanuit het heidegebied stap je binnen een paar minuten een compleet ander landschap binnen: een groene oase met ver onder je een snelstromende beek. Het kanaal is in 1770 gegraven als afwateringskanaal. Door het vele water dat het kanaal moest verwerken, is het gaan meanderen en veranderd in een wild stromende beek. Het stroomt door een prachtig dal met wel vijftig tinten groen, zeker als de zon door de bladeren schijnt. De bever leeft sinds 2020 in dit gebied. Houd je ogen open, misschien ontdek je zijn knaagsporen wel. Het laatste deel van de wandelroute loopt langs het water en geeft een onverwacht en totaal ander beeld van Landgoed De Hamert. 🍷

Een prachtig dal met wel vijftig tinten groen

